

Omskæring

Ledende politiske partier har efter en noget ophedet debat vedtaget ikke at lovgive imod omskæring sådan som det praktiseres i jødiske og muslimske kredse – ja noget har de – partierne såvel som også de religiøse – da til fælles!

En lov vedr. omskæring har kun betydning for drengebørn. I Europa har det længe været forbudt at omskære piger, faktisk kan det i Danmark give op til 6 års fængsel. Dette forbud er der mig bekendt ingen planer om at ændre, men der er dem som fremhæver at det er kønsdiskrimination at have forskellig lovgivning for drenge og piger.

Når jøderne omskærer deres drengebørn, så skyldes det teksten i 1. Mosebog kapitel 17. Her vil jeg citere versene 12 - 14:

Otte dage gamle skal alle af mandkøn omskæres hos eder i alle kommende slægter, både de hjemmefødte trælle og de, som er købt; alle fremmede som ikke hører til dit afkom
Omskæres skal både dine hjemmefødte og dine købte. Min pagt på eders legeme skal være en evig pagt!

Men de uomskårne, det af mandkøn, der ikke ottendedagen omskæres på forhuden, de skal udryddes af deres folk; de har brudt min pagt!

Jeg bemærker i forbifarten, at Gud åbenbart mener, at slaveri er en naturlig institution og at man kan være født som slave. Jeg kan forstå at bibelstedet er centralt – men hvis den ene del er vigtigt, så kan man ikke bare afvise den anden – og mener nogen virkelig at dette bibelcitater retfærdiggør slaveri som institution? Det er endvidere sådan, at Gud i disse vers henvender sig klart til *manden* i huset – det er ham der bestemmer, og kvinder behøver intet ydre tegn på pagten. Endelig skal det nævnes at det lyder meget voldsomt med 'udryddes' idet børn der er mere end 8 dage gamle åbenbart stilles til ansvar? Og hvem skal så foretage denne 'udryddelse' i praksis og hvordan? Tager jøderne virkelig dette bibelsted alvorligt og hvad kan de fulde konsekvenser af det være? Omskæring er ikke nævnt i koranen, men omtales i muslimernes 'Sunnah' der er en optegnelse over hvad deres 'profet' Muhammad har sagt. Muslimer er indbyrdes ikke enige om hvorvidt omskæring er et krav eller blot 'anbefales'.

Omskæring er således en religiøs tradition der går tusinder af år tilbage. Vi står ikke i en situation der pludseligt har ændret sig dramatisk og det er derfor ikke uden problemer at vi efter kort tids følelsesmæssigt ophedet debat pludseligt indfører en lov der af de berørte – eller rettere: Af de 'berørtes' forældre – opleves som et meget voldsomt indgreb i deres kultur.

Og så skal det da lige med, at mange drenge omskæres af andre end af religiøse grunde. Indgrebet skulle kunne beskytte imod forskellige infektionssygdomme, deriblandt kønssygdomme og det har også været nævnt at det kan beskytte manden selv imod kræft i penis og kvindelige seksualpartnere imod livmoderhalskræft. På den anden side er der noget der tyder på, at det påvirker mandens – og kvindens – seksuallyst negativt.

Nogle har ment, at et argument imod et lovmæssigt forbud er det forhold at børn ikke er personligt myndige, men netop er deres forældres. Forældre former deres børn gennem ord og handling – bevidst og ubevidst. Mennesker formerer sig for på den måde at give deres gener – og deres værdier, deres kultur – videre i tilværelsen. Hvis man vil lovgive om noget for derved at blande sig i noget der er så fundamentalt, så er man oppe imod stærke kræfter. De røde partier er ret skamløse i den henseende, de blå har større respekt for frihedsværdierne og for samfundets diversitet.

Men på godt og ondt, så har staten de seneste årtier blandet sig mere og mere i børnenes liv og i takt med det får 'slægten' og 'familien' stadig mindre betydning. Børn af i dag befinder sig kortere tid end nogensinde i selskab med deres forældre. De går i vuggestue, børnehave og skole i langt flere timer end før. Og selv om forældrene har 'indflydelse' så er det der foregår i de institutioner nøje styret af staten der definerer overordnede retningslinjer og dermed værdisæt helt ned i vuggestuerne. Et af målene er at give børn med forskellig baggrund lige vilkår i livet, men det er

Omskæring

efterhånden skudt forbi: Vi rammer ikke lighed men ensretning idet børnene indoktrineres med 'humanistiske' værdier. Vi kan synes, at disse værdier er 'indlysende' men det siger jo netop at vi efterhånden er så grundigt syltet ind i dem at det ligner situationen i lande der er styret med hård hånd af en religiøs autoritet. Lidt mere subtilt måske – men ikke mindre virkningsfuldt.

Dansk TV sender ofte både enkeltudsendelser, serier og temaaftener om seksuelle emner. Den lille gruppe af bøsser og lesbiske får alt for megen opmærksomhed gennem 'prides' og regnbueflag endda fra Christiansborg, og så er der hele 'meToo' bevægelsen.

Tanker om et forbud mod omskæring af drengebørn kan med andre ord ses som en naturlig udvikling i den proces der fører til samfundets totale kontrol over vores hele liv og som en del af den seksualfixering der præger vor tid.

På verdensplan findes forskellige FN – konventioner som er relevante i denne sammenhæng fx børnekonventionen hvor artikel 24.3 siger:

Deltagerstaterne skal tage alle effektive og passende forholdsregler med henblik på afskaffelse af traditionsbundne ritualer, som er skadelige for børns sundhed.

Imod det står så menneskerettighedskonventionen som giver forældrene ret til at udøve deres religion. Juristerne er ikke enige om hvad konklusion på dette bør være. Et moment i den diskussion kunne være, at det ikke er indlysende at omskæring er skadelig for børns sundhed. Det afhænger jo bl.a. af hvordan begrebet 'sundhed' defineres.

Overordnet set, så kunne man frygte, at et eventuelt forbud ville blive omgået og omskæring i medfør heraf foretaget under ikke – professionelle forhold. Man kunne også frygte, at jødiske familier måske ville forlade Danmark og sætte landet i et dårligt lys. Og man kunne endelig frygte en voldsom konflikt med magtfulde muslimske grupper. Alt dette er nok vigtige årsager til, at de ledende partier i Danmark har fundet det fornuftigt at afvise lovgivning imod omskæring.

Danske kirker står tomme og ingen tager rigtigt kristendommen alvorligt. Og Danmark har formået fuldstændigt at uskadelliggøre kristendommen gennem den politiske styring af Folkekirken som har resulteret i et tab af præsternes autoritet og en forkyndelse som i flere forhold går direkte imod det som faktisk kan læses i det Nye Testamente (se min blog om Tro og Religion). Disse forhold har skabt et tomrum som Islam forsøger at udfylde. Islam lader sig næppe uskadelliggøre som kristendommen er blevet det og Islam forbindes ofte med burkaer, hellig krig, æresdrab, stening, terror og Sharia – muslimer mener at de har et andet juridisk system end det som ellers gælder i Danmark. Det kan derfor være nødvendigt trods alt at genoverveje statens forhold til religion i almindelighed. I Danmark må man imidlertid tro hvad man vil – bare man ikke mener det alvorligt. Vi har foreløbig og i enhver overskuelig fremtid hvad vi kalder religionsfrihed.

Men vi har også ytringsfrihed og det må være etisk og moralsk korrekt, at vi fortæller jøder og muslimer, at vi ser med afsky på dette kønsdiskriminerende, brutale og blodige overgreb på forsvarsløse børn. Og at jøderne bør genoverveje om de virkelig mener sig bundet af og kan identificere sig med den herover citerede passage fra 1. Mosebog med alt hvad den indebærer. Eller om de måske alligevel kan ombestemme sig, således at en omskæring kan vente til 18 – års alderen? Danske kristne er kommet langt ad den ubønhørlige vej bort fra Gud. Det var, er og bliver en langvarig og smertefuld vandring, men som jeg har forklaret i min blog om Tro og Religion så er den uundgåelig. Ikke på grund af flere epokegørende naturvidenskabelige opdagelser, men fordi befolkningerne har spist af kundskabens træ og finder de religiøse skrifter utroværdige.